

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΤΜΗΜΑΤΑ ΔΙΕΤΟΥΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ

ΘΕΜΑ Α

A1. Να χαρακτηρίσετε τις προτάσεις που ακολουθούν, γράφοντας στο τετράδιό σας τον αριθμό που αντιστοιχεί στην κάθε πρόταση και δίπλα του τη λέξη Σωστό, αν η πρόταση είναι σωστή, ή τη λέξη Λάθος, αν η πρόταση είναι λανθασμένη.

1. Η φυλάκιση αποτελεί κύριο μέτρο της αντεγκληματικής πολιτικής για την πρόληψη αποκλινουσών συμπεριφορών. **Λ**
2. Η μετάβαση από τη φεουδαρχική στη βιομηχανική κοινωνία ξεκίνησε στον δυτικοευρωπαϊκό χώρο με την έναρξη της Βιομηχανικής Επανάστασης. **Λ**
3. Η βιομηχανική κοινωνία θεωρείται η κοινωνία της γνώσης και της πληροφορίας. **Λ**
4. Η εγκληματικότητα ως κοινωνικό φαινόμενο οριοθετείται με βάση τον χώρο, τον χρόνο ή την ειδική περίπτωση στην οποία αναφερόμαστε. **Σ**
5. Για τον Μαρξ, οι κοινωνικές επιστήμες θα πρέπει να στοχεύουν στη μελέτη του κόσμου, όχι στην αλλαγή του. **Λ**

Μονάδες 15 (5x3)

A2. Να γράψετε στο τετράδιό σας τον αριθμό καθεμιάς από τις παρακάτω προτάσεις και, δίπλα στοναριθμό, το γράμμα που αντιστοιχεί στη σωστή απάντηση.

- I.** Αφορμή για τη διάκριση των κοινωνιών σε << κόσμους >> (Πρώτο, Δεύτερο, Τρίτο) υπήρξε:
- α. η Βιομηχανική Επανάσταση.
  - β. η ανακάλυψη της Αμερικής.
  - γ. η αποικιοκρατία.
  - δ. η κατάρρευση της φεουδαρχίας.

II. Μία πιθανή λύση στο πρόβλημα της παρέκκλισης, που προτείνεται από την κοινωνική οικολογία, είναι:

- α. Η αναθεώρηση του περιεχομένου των εγκληματικών πράξεων στο Ποινικό Δίκαιο.
- β. Η αναβάθμιση των αποδιοργανωμένων περιοχών μέσω οικιστικών παρεμβάσεων.
- γ. Η παρεμπόδιση των εγκλημάτων των ανώτερων κοινωνικο - οικονομικών στρωμάτων.
- δ. Ισχύουν όλα τα παραπάνω.

Μονάδες 10 (2x5)

ΘΕΜΑ Β

B1. Σχετικά με τις αγροτικές κοινωνίες :

α) να παρουσιάσετε το βασικό ταξινομικό σχήμα κάτω από το οποίο συναντώνται και β) να αναφερθείτε στον χαρακτηρισμό που τους αποδόθηκε ως <<κλειστές και σχετικά αυτάρχεις οικονομίες>>.

5	α) Σύμφωνα με ένα βασικό ταξινομικό σχήμα, οι αγροτικές κοινωνίες συναντώνται κάτω από διαφορετικά κοινωνικά συστήματα. Έτσι έχουμε: 1. Δουλοκτητικές αγροτικές κοινωνίες (όπως στην Αρχαία Ελλάδα, στη Ρώμη, και, κατά τους νεότερους χρόνους στις νότιες πολιτείες των Η.Π.Α. καθώς και στη Λατινική Αμερική), οι οποίες στήριζαν την παραγωγή τους σε ένα ευρύ στρώμα καλλιεργητών που δεν αμείβονταν για την εργασία τους, θεωρούνταν «εργαλεία» και «εξαρτήματα» της γης και ονομάζονταν δούλοι.

2. Φεουδαρχικές αγροτικές κοινωνίες, οι οποίες επέτρεψαν την ανάπτυξη του καπιταλισμού και στις οποίες ο αγρότης-καλλιεργητής υπόκειται σε ένα σύστημα ιδιόμορφων δεσμεύσεων με τη γη και τον ιδιοκτήτη της.

5 β) Οι αγροτικές κοινωνίες χαρακτηρίστηκαν από πολλούς μελετητές ως «κλειστές και σχετικά αυτόνομες οικονομίες». • Η ιστορία όμως δείχνει ότι σχεδόν πάντα υπήρχαν αγορές, όπου οι αγρότες πουλούσαν στους κατοίκους της πόλης, στους κληρικούς, στους ανθρώπους των όπλων ή της διοίκησης κάποια προϊόντα από αυτά που παρήγαγαν (το λεγόμενο υπερπροϊόν). • Σε ό,τι αφορά το χαρακτηρισμό «αυτάρκης» οικονομία, είναι δύσκολο να ισχυριστεί κανείς ότι υπήρχε άνθρωπος που δε χρειαζόταν, για παράδειγμα λίγο αλάτι, δε χρειαζόταν κρασί (αν κατά τύχη η γη του δεν παρήγαγε τέτοια προϊόντα), δε χρειαζόταν εργαλεία ή όπλα. • Είναι επομένως βέβαιο ότι αυτά που χρειαζόταν τα έβρισκε στην αγορά, η οποία, υπό μια ευρεία έννοια, σημαίνει σχέσεις με τους άλλους. • Και οι σχέσεις αυτές αναιρούν το χαρακτηρισμό μιας αγροτικής κοινωνίας ως -υποτίθεται- κλειστής και αυτόνομης οικονομίας.

Μονάδες 10

B2. Να παρουσιάσετε το περιεχόμενο των όρων:

α. << αλτρουιστική αυτοκτονία >>, β. <<κατοπτρικός εαυτός >>, γ.<< σύγχρονη κοινωνία>>, δ. <<παραβατικότητα>>.

3 α. Ένας από τους τρεις τύπους αυτοκτονιών που διέκρινε ο Ντυρκέμ ήταν η **αλτρουιστική αυτοκτονία**, που παρατηρείται όταν οι κοινωνικοί δεσμοί είναι πολύ δυνατοί. • Οι μαζικές αυτοκτονίες μελών διάφορων θρησκευτικών οργανώσεων ή ατόμων που εκπαιδεύονται στο να δίνουν τη ζωή τους για την πατρίδα (π.χ. «καμικάζι») αποτελούν παραδείγματα αυτού του τύπου αυτοκτονίας.

4 β. Ο Κούλεϋ συνέβαλε στη θεωρία της κοινωνικής αλληλεπίδρασης με τον «**κοινωνικό καθρεφτισμό του εαυτού μας**» (**κατοπτρικός εαυτός**). • Το παιδί διαμορφώνει την αυτοεικόνα και τη συμπεριφορά του ανάλογα με το πώς φαντάζεται ότι το βλέπουν οι άλλοι. • Αν φαντάζεται ότι οι άλλοι έχουν θετική εικόνα γι' αυτό, ότι οι άλλοι επιδοκιμάζουν τις ενδεχόμενες πράξεις του, θα αισθανθεί περηφάνια, ενώ αντίθετα αν φαντάζεται ότι οι άλλοι έχουν αρνητική εικόνα γι' αυτό και αποδοκιμάζουν τις ενδεχόμενες πράξεις του, θα αισθανθεί ντροπή και ταπείνωση.

3 γ. Στις κοινωνικές επιστήμες ο όρος «**σύγχρονη κοινωνία**» είναι συχνά συνώνυμος με αυτόν της «ανάπτυκτης κοινωνίας», που σημαίνει εξελιγμένη τεχνολογία στον τομέα της οικονομίας, ύπαρξη κράτους και γραφειοκρατίας στον πολιτικό τομέα και υψηλός καταμερισμός εργασίας στον κοινωνικό τομέα.

5 δ. Οι όροι «αποκλίνουσα συμπεριφορά», «εγκληματικότητα» και «παραβατικότητα» χρησιμοποιούνται συχνά ως συνώνυμοι. • Στην εγκληματολογία όμως υπάρχουν ουσιαστικές διαφορές μεταξύ των τριών αυτών όρων. • Η αποκλίνουσα συμπεριφορά αποτελεί τον όρο-«ομπρέλα» που περιλαμβάνει την «εγκληματικότητα» και την «παραβατικότητα». • Ωστόσο, στο πλαίσιο μιας πολιτικής πρόληψης του εγκλήματος, έχει προ-ταθεί η αντικατάσταση του όρου «εγκληματικότητα» με τον όρο «**παραβατικότητα**» κυρίως για τις πράξεις που δεν αξιολογούνται ως ιδιαίτερα σοβαρές για το σύνολο της κοινωνίας (π.χ. παραβάσεις Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, μικροκλοπές, γκράφιτι σε δημόσια και ιδιωτικά κτίρια χωρίς άδεια), αλλά και για την προστασία ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, όπως είναι οι ανήλικοι παραβάτες (οι οποίοι χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής και αντιμετώπισης). • Με την επικράτηση του όρου «**ανήλικος παραβάτης**» αφενός αποφεύγεται ο στιγματισμός ενός νέου ως εγκληματία - αφού ένας νέος δεν προβαίνει συνήθως σε πράξεις ιδιαίτερα κατακριτέες, όπως είναι ο φόνος, η ένοπλη ληστεία ή οι βαριές σωματικές βλάβες- και αφετέρου ανοίγει διάπλατα ο δρόμος για να υποστηριχθούν πολιτικές πρόληψης και όχι αυστηρής καταστολής για άτομα τα οποία βρίσκονται ακόμη σε φάση διαμόρφωσης του χαρακτήρα και της συμπεριφοράς τους.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. α. Σε ποια θεωρητική σχολή εντάσσεται ο Μέρτον; Ποιοι είναι οι σημαντικότεροι εκπρόσωποι της συγκεκριμένης σχολής και τι υποστηρίζουν; Ποια είναι η συνεισφορά του Μέρτον σε αυτή;

(μονάδες 15)

β. Ποια θεωρία διατύπωσε ο Μέρτον για την απόκλιση; (μονάδες 10)

3	<p>α. Ο λειτουργισμός (ή φονξιοναλισμός) είναι μια θεωρητική προσέγγιση στην οποία εντάσσονται έργα των κλασικών (Α. Κοντ, Χ. Σπένσερ, Ε. Ντυρκέμ) αλλά και έργα μεταγενέστερων Αμερικανών κοινωνιολόγων (Τ. Πάρσονς, Ρ. Μέρτον). • Η σχολή αυτή ονομάστηκε «λειτουργισμός» (ή «φονξιοναλισμός») εξαιτίας της έμφασης που έδωσε στις λειτουργίες (functions) των θεσμών. • Κυριάρχησε ουσιαστικά άνευ αντιπάλου κατά το μεγαλύτερο μέρος του 20ού αιώνα.</p>
5	<p>❖ Οι λειτουργιστές ισχυρίζονται ότι, όπως το ανθρώπινο σώμα είναι ένα σύστημα που έχει ορισμένες ανάγκες (π.χ. τροφή) και αποτελείται από αλληλοσχετιζόμενα μέρη (π.χ. πεπτικό σύστημα) τα οποία λειτουργούν για να ικανοποιήσουν αυτές τις ανάγκες, έτσι και η κοινωνία πρέπει να έχει ορισμένα χαρακτηριστικά (προαπαιτούμενα) για να επιβιώσει. • Για παράδειγμα, υποστηρίζουν ότι η κοινωνία πρέπει να είναι σε θέση να παίρνει από το περιβάλλον ό,τι της είναι απαραίτητο για να επιβιώσει (τρόφιμα, καύσιμα, πρώτες ύλες) και να αναπαραχθεί. • Εξάλλου η κοινωνία χρειάζεται να διασφαλίσει τη λειτουργία της με έναν επαρκή αριθμό ατόμων, τα οποία να έχουν διαφορετικά συμφέροντα και δεξιότητες. • Η λειτουργία της κοινωνίας είναι εφικτή, εφόσον τα άτομα ασκούν της διαφορετικούς ρόλους της.</p>
2	<p>❖ Σε κάθε κοινωνία πρέπει να υπάρχει ένα επαρκές σύστημα επικοινωνίας και της κοινός πολιτισμικός κώδικας, ώστε τα άτομα να επικοινωνούν, αλλά και να βλέπουν τον κόσμο κατά τον ίδιο τρόπο. Για της παραπάνω λόγους η κοινωνία οφείλει να κοινωνικοποιεί τα μέλη της και στη συνέχεια να ελέγχει αν έχουν εσωτερικεύσει της κατάλληλες αξίες.</p>
1	<p>❖ Από τα τέλη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1960 ο Πάρσονς (Τ. Parsons, 1902-1979) κυριάρχησε στην αγγλόφωνη κοινωνιολογία. Ο στοχασμός του περιστρέφεται γύρω από τη σχέση ατόμου-κοινωνίας.</p>
2	<p>❖ Κατά τον Ρ. Μέρτον (R. Merton, 1910-2003), η κοινωνική πραγματικότητα προσεγγίζεται με βάση τις ιδέες και τους κανόνες που ακολουθούν τα ίδια τα άτομα. • Η κοινωνική ζωή είναι, σύμφωνα με τον Πάρσονς, ένα σύστημα, δηλαδή ένα πλέγμα διάφορων σχέσεων οι οποίες τείνουν προς τη σταθερότητα και την ισορροπία. • Γι' αυτό το λόγο η οργανωτική αρχή της θεωρίας του είναι η έννοια του συστήματος.</p>
1	<p>❖ Ο Μέρτον εξειδίκευσε ακόμη περισσότερο το λειτουργιστικό μοντέλο • Επισήμανε την ύπαρξη πολλών εναλλακτικών μορφών λειτουργιών, ιδίως σε οικουμενικούς θεσμούς όπως είναι, για παράδειγμα, η οικογένεια, η οποία διαφοροποιείται στις διάφορες κοινωνίες ως προς τη μορφή ή τις λειτουργίες της.</p>
1	<p>❖ Το μοντέλο του λειτουργισμού χρησιμοποιήθηκε -και χρησιμοποιείται ακόμη- από την κοινωνιολογία, προκειμένου αυτή να μελετήσει και να ερμηνεύσει την κοινωνία, τους θεσμούς, τις λειτουργίες και τις δυσλειτουργίες τους.</p>
5	<p>β. Ο Αμερικανός κοινωνιολόγος Μέρτον, διατύπωσε τη δική του θεωρία για την απόκλιση, βασιζόμενος στην κλασική έννοια της ανομίας που εισήγαγε ο Ντυρκέμ, στην οποία σημαντική θέση κατέχουν οι όροι «σκοπός» και «μέσα» για την επίτευξη των στόχων, ώστε να συμπεριλάβει και την ένταση που προ-καλείται στη συμπεριφορά του ατόμου, όταν οι κανόνες συγκρούονται με την κοινωνική πραγματικότητα (ανομία). • Για παράδειγμα, στη σύγχρονη κοινωνία ο γενικά αποδεκτός σκοπός είναι η υλική επιτυχία, ενώ τα μέσα προκειμένου να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός είναι η αυτοπειθαρχία, η μόρφωση και η σκληρή δουλειά. • Κάποια άτομα όμως επιδιώκουν την επίτευξη των σκοπών τους με άλλα μέσα, κάποιες φορές αντισυμβατικά, ή αμφισβητούν τους σκοπούς και τα αποδεκτά μέσα επίτευξής τους. • Η ανομία αυξάνεται όταν υπάρχει μεγάλη απόσταση μεταξύ των θεμιτών σκοπών και των μέσων για την επίτευξή τους. • Ο Μέρτον διακρίνει πέντε τύπους συμπεριφοράς με βάση το συνδυασμό σκοπών και μέσων: τη συμμόρφωση, την καινοτομία, την τυπολατρία, τον αναχωρητισμό και την επανάσταση.</p>

Μονάδες 25

Γ2. Να εξηγήσετε την έννοια της κοινωνιολογικής θεώρησης. Πιο συγκεκριμένα:

α. Σε τι αναφέρεται ο όρος << κοινωνιολογική φαντασία >> ; (4 μονάδες)

β. Να αναφέρετε ένα παράδειγμα εφαρμογής της κοινωνιολογικής φαντασίας. (7 μονάδες)

γ. Ποιες είναι οι διαφορές ανάμεσα στην κοινωνική θεωρία και την καθημερινή θεωρητική σκέψη; (7 μονάδες)

δ. Τι σημαίνει απλοποιημένη και μη ορθολογική κατανόηση της πραγματικότητας; Να δώσετε ένα παράδειγμα. (7 μονάδες)

4 **α.** Η κοινωνιολογική θεώρηση ή οπτική μάς καθιστά ικανούς να αναπτύξουμε την «κοινωνιολογική φαντασία». • Η «**κοινωνιολογική φαντασία**» είναι ένας όρος που χρησιμοποιήθηκε από τον Αμερικανό κοινωνιολόγο Τ. Ρ. Μίλς και σημαίνει την ικανότητα των ατόμων να συνδέουν αυτό που συμβαίνει στην προσωπική τους ζωή με τα ιστορικά και κοινωνικά γεγονότα. • Αυτή η σύνδεση γίνεται εφικτή, όταν μπορέσουμε να σκεφτούμε τον εαυτό μας από κάποια απόσταση, όταν τον παρατηρήσουμε έξω από την καθημερινή μας ρουτίνα.

3 **β.** Ας υποθέσουμε ότι κάποιος μέσα στην οικογένειά μας είναι άνεργος ή ότι ο μεγαλύτερος αδελφός μας απέτυχε στις εισαγωγικές εξετάσεις στο πανεπιστήμιο. • Σε αυτά που συμβαίνουν στη ζωή μας προσπαθούμε να δώσουμε μια εξήγηση, μια ερμηνεία. • Συνήθως καταφεύγουμε αβασάνιστα σε ερμηνείες κοινότοπες ή ψάχνουμε κάποιον άλλο για να επιρρίψουμε τις ευθύνες γι' αυτά που μας συμβαίνουν, αναζητούμε δηλαδή *αποδιοπομπαίους τράγους*: • «Είμαι άνεργος και δε βρίσκω δουλειά εξαιτίας όλων αυτών των μεταναστών που βρίσκονται στη πατρίδα μου». • Από τη στιγμή που αρχίζουμε να σκεφτόμαστε γύρω από ένα θέμα που μας απασχολεί προσωπικά (είτε απασχολεί κάποιο φίλο ή κάποιο μέλος της οικογένειάς μας), έχουμε αρχίσει να σκεφτόμαστε θεωρητικά.

2 ❖ «Η θεωρία συνιστά απόπειρα να εξηγήσουμε την καθημερινή μας εμπειρία με όρους που δε μας είναι τόσο οικείοι, ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για τις πράξεις άλλων ανθρώπων ή για τις εμπειρίες μας από το παρελθόν ή για καταπιεσμένα συναισθήματά μας» (I. Craib, 2000:18).

2 Συζητώντας το θέμα με άλλους φίλους ή με συγγενικά πρόσωπα μπορούμε να συσχετίσουμε την ανεργία με κάποια επαγγέλματα ή με κάποιες ηλικίες. • Ίσως ακόμη συνειδητοποιήσουμε ότι χρειάζεται να αποκτήσουμε περισσότερες γνώσεις ή δεξιότητες για να βρούμε δουλειά. • Μπορούμε επίσης να αναρωτηθούμε τι συμβαίνει στον υπόλοιπο κόσμο· για παράδειγμα, να συνδέσουμε την ανεργία με το ευρύτερο ευρωπαϊκό κοινωνικο-οικονομικό πλαίσιο. • Η σύνδεση αυτή όμως δε σχετίζεται άμεσα με την προσωπική μας εμπειρία, δηλαδή δεν μπορεί να διαπιστωθεί άμεσα. • Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι στην προσπάθειά μας να κατανοήσουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε στηριζόμαστε σε έννοιες που δεν έχουν άμεση σχέση μόνο με τη δική μας περίπτωση. • Αξιοποιούμε λοιπόν την κοινωνική θεωρία, για να εξηγήσουμε και να κατανοήσουμε μια εμπειρία μας με βάση άλλες εμπειρίες, αλλά και γενικές ιδέες για τον κόσμο γύρω μας. • Έτσι συνδέουμε την κοινωνική θεωρία με τη βιωματική εμπειρία.

7 **γ.** Όμως υπάρχουν **διαφορές** ανάμεσα στην **κοινωνική θεωρία** και την **καθημερινή θεωρητική σκέψη**: • Η **πρώτη διαφορά** είναι ότι η κοινωνική θεωρία φιλοδοξεί να είναι πιο συστηματική σε ό,τι αφορά την εμπειρία, αλλά και τις ιδέες. • Η συστηματοποίηση υπόκειται στους κανόνες της λογικής: δηλαδή οι ιδέες σε μία θεωρία πρέπει να απορρέουν η μία από την άλλη και όχι να αναιρούν η μία την άλλη. • Πρέπει να έχουν σχέσεις λογικής ακολουθίας. • Η **δεύτερη διαφορά** αφορά τα λεγόμενα «δευτερογενή» προβλήματα, που εμφανίζονται κατά τη διαδικασία της λογικής διάταξης των ιδεών της κοινωνικής θεωρίας και τα οποία εκτιμούμε ότι συνδέονται με το φαινόμενο που προσπαθούμε να εξηγήσουμε. • Για παράδειγμα, για να μελετήσουμε το φαινόμενο της ανεργίας, θα πρέπει να εξετάσουμε το θέμα της αγοράς εργασίας και των επαγγελμάτων που έχουν ζήτηση, την κατάρτιση που πιθανώς απαιτείται για την άσκηση αυτών των επαγγελμάτων και τέλος τη σχετική εκπαίδευση και τα ιδρύματα όπου αυτή παρέχεται. • Η **τρίτη διαφορά** σχετίζεται με το γεγονός ότι στη θεωρητική προσέγγιση ενός θέματος δεν είναι απαραίτητη η βιωματική σχέση με αυτό ή η άμεση εμπειρία. • Δεν πιστεύουμε μόνο ό,τι βλέπουμε με τα μάτια μας. • Αν πράγματι συνέβαινε αυτό τότε κανείς δε θα δεχόταν, λόγου χάριν, ότι η γη είναι στρογγυλή (για να δανειστούμε ένα παράδειγμα από το φυσικό κόσμο). • Η **τέταρτη διαφορά** είναι ότι η κοινωνική θεωρία έρχεται συχνά να ανατρέψει αυτά που ισχυρίζεται μια απλοποιημένη και συχνά μη ορθολογική κατανόηση της πραγματικότητας.

δ. Τι σημαίνει όμως απλοποιημένη και μη ορθολογική κατανόηση της πραγματικότητας; • Παραθέτουμε ένα ενδεικτικό παράδειγμα από απόσπασμα εφημερίδας: «Οι μελέτες έδειξαν ότι η νεανική

7 παραβατικότητα αυξάνεται όσο μειώνεται ο εκκλησιασμός των νέων». • Με μια πρώτη ματιά μπορεί να μας φανεί σωστό ως συμπέρασμα. Είναι όμως έτσι;

❖ Αν υποθέσουμε ότι η έλλειψη συχνού εκκλησιασμού είναι η αιτία της εγκληματικότητας, τότε κάνουμε ένα σοβαρό λάθος. • Οι έρευνες ενδεχομένως να δείχνουν ότι η παραβατικότητα αυξάνεται όσο η επαφή με την εκκλησία μειώνεται, η μείωση όμως αυτή οφείλεται σε έναν τρίτο παράγοντα, που είναι η ηλικία. • Με άλλα λόγια, είναι οι μεγαλύτεροι σε ηλικία έφηβοι που πηγαίνουν στην εκκλησία λιγότερο συχνά και είναι περισσότερο επιρρεπείς σε παραβάσεις. • Αυτό επομένως που φαίνεται να υπάρχει ως (αιτιώδης) σχέση ανάμεσα στον εκκλησιασμό και την παραβατικότητα εξηγείται από έναν τρίτο παράγοντα, την ηλικία, ο οποίος επηρεάζει άμεσα τους δύο προηγούμενους παράγοντες (εκκλησιασμός και παραβατικότητα). • Αυτή η αναζήτηση και διατύπωση υποθέσεων είναι η πιο ενδιαφέρουσα πλευρά της κοινωνιολογίας

Μονάδες 25

Εν Δυνάμει
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ